

அறிஞர் தட்சிணாமூர்த்தியால் பெருமை பெறும் தொல்காப்பியர் விருது

- சேரன்

இந்திய அரசின் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனம், 2015-ம் ஆண்டுக்கான தொல்காப்பியர் விருதினை, அறிஞர் அ. தட்சிணாமூர்த்திக்கு மே மாதம் 9ம் தேதி வழங்கியது. இவ்விருது செம்மொழித் தமிழுக்கு ஒப்பற்ற பங்களிப்பைத் தந்த சிறந்த தமிழறிஞர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் தகுதியானவர்களுக்கு விருது வழங்கப்படுவதில்லை என்றாலும் பேராசிரியர் தட்சிணாமூர்த்திக்கு இந்த விருதை வழங்கியமையால் விருது, விருது பெற்றுள்ளது!

நான் பேராசிரியர் தட்சிணாமூர்த்தியின் நேரடியான மாணவன் அல்லன். அவருக்கு நான் ஏகலைவன் என்று சொல்வதே மிகப் பொருத்தம். செவ்வியல் இலக்கியங்களையும் சங்க இலக்கியங்களையும் ஆழமாக வாசிக்க வேண்டும் என்று முனைந்த போது இனிய நண்பர், தமிழியல் பேராசிரியர் மதிவாணன், அறிஞர் தட்சிணாமூர்த்தி பற்றி விதந்துரைத்துத் தஞ்சாவூர் சென்று அவரிடம் சென்று பாடங் கேட்போம் என்று சொன்னார். அந்தத் திட்டம் இதுவரை சாத்தியப்படவில்லை என்றாலும் எனக்கு ஏற்படுகிற பல சந்தேகங்களை அறிஞர் தட்சிணாமூர்த்திதான் இன்று வரையும் தீர்த்துவைக்கிறார்.

தட்சிணாமூர்த்தி அய்யாசாமி 1938ம் ஆண்டு திருவாரூர் மாவட்டத்தில் உள்ள நெடுவாக்கோட்டை என்னும் ஊரில் மிக எளிமையான ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், மகா வித்துவான், ச. தண்டபாணி தேசிகர் உள்ளிட்ட பெருமக்களிடம் தமிழ் பயின்று 1961ல் இளங்கலைப்பட்டம் (சிறப்பு) பெற்றார். அதைத்தொடர்ந்து அப்பல்கலைக்கழகத்திலேயே ஆசிரியர் பயிற்சிப் பட்டமும் (1962)பெற்றார். சென்னைப்பல்கலைக்கழகத்தில் “ஐங்குறுநூற்றில் முல்லைத்திணை” என்னும் பொருள் பற்றி ஆய்ந்து ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்டமும் (1977-78), “சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள்” என்னும் பொருள் பற்றி ஆய்ந்து

முனைவர் பட்டமும் (1988) பெற்றார். அவருடைய ஊரின் முதலாவது முதுகலைப் பட்டதாரி தட்சிணாமூர்த்தி அவர்கள்தான்.

திருவாரூர் வடபாதி மங்கலம் சோமசுந்தரம் ஆண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளியில் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியராகத் தம் பணியைத் தொடங்கி, மன்னம்பந்தல் அன்பநாதபுரம் வகையறா அறத்துறைக்கல்லூரியில் பயிற்றுநராகப் பணியாற்றிப் பின்னர், பூண்டி அ.வீரையா வாண்டையார் நினைவு திருப்புடம் கல்லூரியில் இருபத்துநான்கு ஆண்டுகள் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். இறுதியாக மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தைச் சார்ந்த செந்தமிழ்க் கலைக் கல்லூரியின் முதல்வராகப் பணியாற்றி 1996ம் ஆண்டில் பணி ஓய்வு பெற்றார்.

பேராசிரியர் தட்சிணாமூர்த்தி தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளிலும் வல்லமை கொண்ட அரிய தமிழறிஞர்களில் ஒருவர். 1973ம் ஆண்டு, தனது 35வது வயதில் ‘தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்’ எனும் வரலாற்று நூலின் மூலம் தமிழுலகில் ஆய்வறிஞராக அறிமுகமானவர், பின்னர் தமிழிலக்கியங்களின் பெருமையை உலகறியச் செய்யும் நோக்கத்தில். 1987 முதல் மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து கொண்டார். இதுவரை 31 தமிழ் இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். சங்க இலக்கியங்களின் ஆராய்ச்சியிலும், சங்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் ஆழக்கால் பதித்தவர் பேராசிரியர். 2012ம்

ஆண்டுவரை உலக அளவில் முதல் முறையாகப் பத்தொன்பது செவ்வியல் இலங்கியங்களை முழுமையாகச் சிறப்புற ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அவற்றுள் பத்துப்பாட்டில் அடங்கிய பத்து நூல்களும் எட்டுத்தொகையுள் அடங்கிய அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை ஆகிய மூன்று நூல்களும், பதினெண் கீழ்க்கணக்குத் தொகுப்பில் அடங்கிய கார் நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கைநநிலை ஆகிய ஆறு அகநூல்களும் அடங்கும்.

அகநானூற்றை (Akananuru – The Akam Four Hundred, 3 Volumes, Bharathidasan University, Thiruchirapalli, 1999) முதல் முறையாக முழுமையாக ஆங்கிலப்படுத்தியவர் இவர் என்பதையும் இங்கு பதிவு செய்தல் பொருந்தும். மேற்கூறிய ஆறு பதினெண்கீழ்க்கணக்கு (Patinenkilkkanaku – Works on Akam theme (Includes Six Books), Bharathidasan University, Thiruchirapalli, 2010) நூல்களின் முதல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைத் தந்த பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. நற்றிணையின் (The Narrinai Four Hundred, International Institute of Tamil Studies, Chennai, 2001) மூலத்துக்கு நெருக்கமான முதல் மொழிபெயர்ப்பு இவருடையதே. இவரது பத்துப்பாட்டு (Ancient Tamil Classic Pattupattu In English – The Ten Tamil Idylls, Thamizh Academy, SRM University, Kattankulattur, 2012) மற்றும் குறுந்தொகையின் (Kuruntokai – An Anthology of Classical Tamil Poetry, Vetrichevi Publishers, Thanjavur, 2007) மொழிபெயர்ப்புகள் முறையே 66 மற்றும் 31 ஆண்டுகள் இடைவெளிக்குப் பின்தோன்றிய இரண்டாம் முழு மொழிபெயர்ப்புகளாகும்.

தமிழ் மூலத்திற்கு ஊறு செய்யாமல் பிழையின்றி, இனிய, எளிய ஆங்கிலத்தில் சிறந்த ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளைத்

தந்துள்ளமை இவரது தனிச் சிறப்பு என்பது அறிஞர்கள் கருத்து. செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் மொழிபெயர்ப்பு வெளியீடுகளில் இவருடைய மொழிபெயர்ப்புக்கள் கணிசமான அளவில் இடம்பெற்றுள்ளன. செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் பத்துப்பாட்டு மொழிபெயர்ப்புத் தொகுதிக்குப் பதிப்பாசிரியராகவும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார்.

தொடர்ந்து இலக்கியப் பணிகளை ஆற்றி வரும் இவர் புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, ஐங்குறுநூறு, திருக்குறள், நாலடியார், திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை, முத்தொள்ளாயிரம், இன்னாநாற்பது, இனியவை நாற்பது, களவழி நாற்பது, நீதி சாத்திரம், வாக்குண்டாம் நல்வழி, திருப்பாவை, திருவெம்பாவை உள்ளிட்ட பதினைந்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். எனினும் இவை இன்று வரை வெளியீட்டாளர்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றன.

இவர் எழுதிய தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும் என்னும் வரலாற்று நூல் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தமிழ் நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் பாடநூலாக அரசுப்பணிகளுக்கான தேர்வு எழுதுபவர்களுக்கும், இந்திய ஆட்சிப்பணி (IAS), இந்தியக் காவல்துறைப்பணி (IPS) ஆகியவற்றுக்குரிய தேர்வு எழுதுபவர்களுக்கும், ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கும் பயன்பட்டு வருகிறது.

இந்நூல் தமிழரின் நாகரிகம், பண்பாடு தொடர்பான பல்வேறு கூறுகள் சங்க காலம் தொட்டு காலப்போக்கில் வளர்ந்த வரலாற்றைத் தொடர்ச்சியாக விளக்குகிறது. சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உறவுகள் என்னும் ஆய்வு நூல் சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் நிலவிய பல்வேறு உறவு நிலைகளை நடைமுறை சார்ந்தும் குறிக்கோள் நிலையிலும் விரிவாக விளக்குகிறது.

தொடர்தல் 74ம் பக்கம்

சங்க இலக்கியங்களும் திணைக் கலப்பு மணமும்

சங்ககாலத்தில் இயற்றப்பட்ட அகத்திணைச் செய்யுட்கள் அக்காலத் தமிழ் மக்களின் ஆண் பெண் உறவு பற்றிய கோட்பாடுகளைத் தெளிவுறக்காட்டுகின்றன. முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் ஐந்து திணைகளிலும் அவ்வத்திணையின் இயற்கையை ஒட்டி ஐந்து வகையான வாழ்க்கை முறைகள் உருவாகியிருந்தன என்பதனைத் திணைச் செய்யுட்கள் உணர்த்துகின்றன. இவர்கள் தனித்தனிப் பண்பாடுகளைப் போற்றினாலும் தமக்குள் பொருளாதார உறவு கொண்டிருந்தனர் என்று அறியச் சான்றுகள் உள்ளன. இப்பொருளாதார உறவு பண்டமாற்றின் வழியே வளர்ந்ததாகும். இதற்குமேல் இப்பல்வகைப் பிரிவினரிடையே மணவுறவு நிலவிறா என்பது ஒரு வினாவாகும். சாதியமைப்பு இறுக்கமான காலங்களிலும் கலப்பு மணங்கள் நடந்தே உள்ளன. எனவே பண்டும் அத்தகு இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் பண்டக்காலத்தில் இப்புறணை நிகழ்ச்சியை இலக்கியப் பொருளாகக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அற்றைச் சமூகத்தில் எத்தகைய மரபுகள் பின்பற்றப்பட்டனவோ அவற்றை மனத்திற்கொண்டு அக்கால இலக்கிய மரபுகளோடு இணைத்துச் செய்யுள் செய்தனர். ஒரு திணை மாந்தர் தமக்குள்ளேயே கொண்டும் கொடுத்தும் வாழ்ந்த நிலையினைக் கண்டனர் ஒரு திணைக்குள்ளேயே வயது வந்த ஆணும் பெண்ணும் கண்டு காமமுற்று மணக்கும் நிலையினையே அகத்திணைக்குப் பொருளாகக் கினர். எனினும், சங்கப்பாடல்களை ஆய்ந்த இக்காலச் சான்றோர் சிலர் அன்று திணைக் கலப்பு மணத்திற்கும் இடமிருந்தது என்று கருதுகின்றனர். இக்கருத்தின் வன்மை மென்மைகளை ஆய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வெவ்வேறு நிலப்பகுதிகளின் வாழ்க்கை முறைகளும் கணிசமான அளவில் வேறுபட்டிருந்தன. கருப்பொருள் பற்றிய தொல் காப்பியச் சூத்திரம் இதனைத் தெளிவாகவே உணர்த்துகின்றது. முல்லை, குறிஞ்சி முதலான திணைகளைத் தனித்தனி உலகமாகவே காட்டுவார் தொல்காப்பியர். இப்பண்பாட்டு வேறுபாடு நிலம் விட்டு நிலம் நடைபெறும் கலப்பு மணங்களை ஊக்கவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. ஒரு திணையாரிடையே நடந்த காதல் மணமும் கூடப் பல்வேறு தடைகளை நீக்கி வெற்றிபெற வேண்டிய நிலைமை அன்றிருந்தது. ஊரலர், உடன்போக்கு, அன்னையின் சினம், தமர் தேடிச் செல்லல், மடலேற்றம் பற்றிய பேச்சு ஆகியவை காதலர்க்கு இருந்த இடையூறுகளையே காட்டுகின்றன.

திணைக்கலப்பு மணமும் சங்க இலக்கியத்தில் பாடப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு அம்மூவனாரின் இரு செய்யுட்கள் சான்றாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. (அகம். 140,390) இவை இரண்டும் தலைவன் கூற்றுக்களாக அமைந்தனவாகும். இவற்றில் இடம்பெறும் தலைவி அன்று உப்பு வாணிகத்திலீடு பட்டிருந்த உமணர் என்னும் குடியாரின் மகளாவாள். உப்பை விலை கூறி விற்கும் பொழுது அவளைக் கண்டு காதலுற்ற காளையின் கூற்றாக இச்செய்யுட்கள் அமைகின்றன.

பேராசிரியர் முனைவர் வ.சுப.மாணிக்கனார் அவர்கள் இவ்விரு செய்யுட்களையும் திணைக்கலப்பு மணம் பற்றியனவாகக் கருதியுள்ளார்கள். அகம். 140ம் செய்யுள் குறிஞ்சித் திணை சார்ந்த தலைவனுக்கும் நெய்தற் குமரிக்கும் இடையே தோன்றிய காதலையும், அகம். 390ம் செய்யுள் முல்லைத் தலைவனுக்கும் நெய்தற் குமரிக்கும் இடையே தோன்றிய காதலையும் விளக்கும் எனத் தம் தமிழ்க் காதலில் விளக்கியுள்ளார்கள்.

இவ்விரு செய்யுட்களிலும் உமணர் பற்றிய

செய்திகள் உள்ளன. அவை வருமாறு:
பெருங்கடல் வேட்டத்துச் சிறுகுடிப் பரதவர் இருங்கழிச் செறுவின் உழாஅது செய்த வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி என்றும் விடர குன்றம் போகும் கதழ்கோல் உமணர் காதல் மடமகள் - அகம் 140.1-5
உவர்விளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி அதர்படு பூழிய சேட்புலம் படரும் ததர்கோல் உமணர் - அகம், 3901-3

முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி
தமிழ் நூல்கள் 10-4-2016

இந்த நூல் 'தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்' என்ற தலைப்பில் மீண்டும் திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் பல புதிய செய்திகள் சேர்த்துள்ளோம். இதற்காக முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி அவர்கள் மனமார்ந்த உழைப்பை செலுத்தியுள்ளார். - முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி

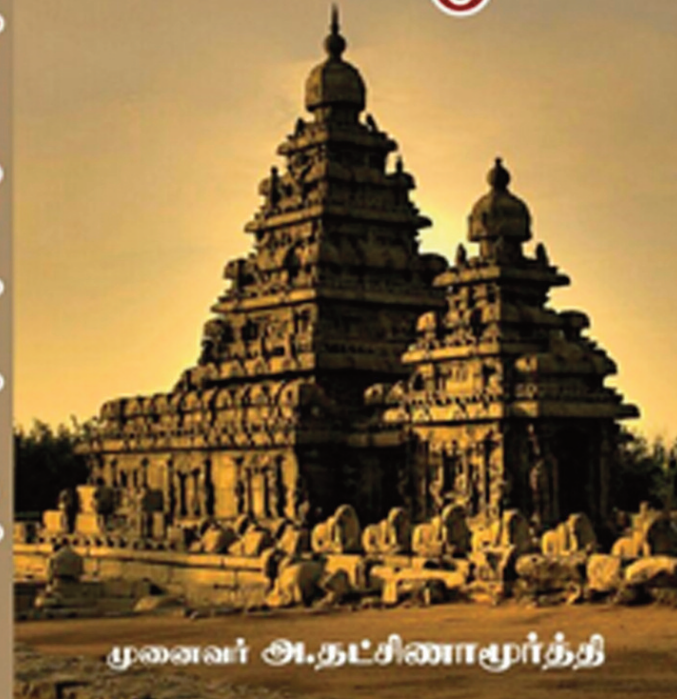
இந்த நூல் மீண்டும் திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் பல புதிய செய்திகள் சேர்த்துள்ளோம். இதற்காக முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி அவர்கள் மனமார்ந்த உழைப்பை செலுத்தியுள்ளார். - முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி

தமிழ்நாட்டின் அகாலமான அறிஞர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி அவர்கள் 'தமிழ் நாகரிகமும் பண்பாடும்' என்ற நூலை எழுதினார். இந்நூல் மீண்டும் திருத்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் பல புதிய செய்திகள் சேர்த்துள்ளோம். இதற்காக முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி அவர்கள் மனமார்ந்த உழைப்பை செலுத்தியுள்ளார். - முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி

- முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி

தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்

முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி

முனைவர் அ.தட்சிணாமூர்த்தி

உமணர் என்னும் இனத்தவர் கடற்கரையில் விளையும் உப்பினை உள்நாட்டில் நெடுந்தொலைவு எடுத்துச் சென்று விற்கும் இயல்பினர் என்பதே உமணர் பற்றி நாம் உணரும் செய்தியாகும். உமணர் கடற்கரை வாழ்வினர் என்று இச்செய்யுட்கள் கூறவில்லை. நாடெல்லாம் சுற்றி வணிகம் செய்யும் இயல்பினர் உமணர் என்றும், அத்தகையோரின் மகள் தலைவியென்றுமே தலைவன் குறிப்பிடுகின்றான். என்றும் விடர குன்றம் போகும் என்னும் பகுதியைக் கொண்டு தலைவன் தலைவியைச் சந்தித்த இடம் குறிஞ்சி நிலம் என்று முடிவு செய்து

இச்செய்யுள் குறிஞ்சித் தலைவனுக்கும் நெய்தற் குமரிக்கும் நடக்கும் காதலைக் காட்டுகிறது என்று பேராசிரியர் மாணிக்கனார் அவர்கள் கூறியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், உமணர் என்பார் கடற்கரை உப்பை மலை நாடு வரைக்கும் எடுத்துச் சென்று விற்பார் என்பதே செய்யுளில் காணப்படும் செய்தியாகும். 'கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கும் ஆரைச் சாகாட்டு ஆழ்ச்சி போக்கும் (புறம், 60 7-8) என்னும் புறச் செய்யுட்பகுதியும் உமணரின் இத்தன்மையை விளக்குகிறது.

அகம் 390ம் செய்யுளில் முல்லை நிலம் பற்றிய குறிப்பேதும் இல்லை. உமணர் செல்லும் நாடு இச்செய்யுளில் அதர்படு பூழிய சேட்புலம்' என்றே உள்ளது. எனினும் இதிலிடம்பெறும் தலைவன் முல்லை நிலத்தவன் எனப் பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இது விளங்குமாறில்லை. அஃதெவ்வாறாயினும் மேற்காட்டிய பகுதி தலைவியின் குடியியல்பைக் காட்டுவதென்றித் தலைவனை அடையாளம் காட்டுவதன்று என்பது உறுதியாகும்.

இவ்விரு செய்யுட்களிலும் இடம்பெறும் தலைமக்கள் இன்ன நிலத்தினர் என உணர்ந்தாலன்றி இச்செய்யுட்கள் திணைக் கலப்புப் பற்றித்தான் பேசுகின்றனவா அல்லவா என்பதனை உறுதிப்படுத்த முடியாது.

இவ்விரு செய்யுட்களிலும் உமணப் பெண் உப்பிற்கு ஈடாக நெல்லைக் குறிப்பிடுகின்றான். 'நெல்லும் உப்பும நேரே ஊரீர் கொள்ளிரோ (அகம், 390. 8-9) நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பு (அகம் 140:7) இக்குறிப்புக்களின் அடிப்படையில் காண்

- பேராசிரியர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி -

கலப்புக் காதலாகக் கூறியுள்ளார்கள்.

சங்ககாலத்தில் பரக்கப் பேசப்படும் மாந்தருள் உமணர் என்பார் குறிப்பிடத்தக்க கோராவர். பாலைப் பாடல்கள் இவர்களுடைய நெடுஞ்செல்வு பற்றியும் பிற இயல்புகள் பற்றியும் விரிவாகப் பேசுகின்றன. எனினும் இவர்கள் இன்ன நிலத்தினர் என்று அடையாளம் காட்டக்கூடிய குறிப்புக்களைப் பெரும்பான்மையான செய்யுட்களில் காண முடியவில்லை.

உமணர் இன்ன திணையினர் என உணர்த்தும் ஒரே சான்று நற்றிணையில் உள்ளது.

தம்நாட்டு விளைந்த வெண்ணெல் தந்து பிறநாட்டு உப்பின் கொள்ளை சாற்றி - நந். 183:1-2

என்னும் குறிப்பினால், உமணர் நெல் விளையும் மருத நிலத்திற்குரியவரே எனத் துணிய முடிகின்றது. நற்றிணை உரையாசிரியர் பின்னத்தார் நாராயண சாமி ஐயரும் இதனைத் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார்கள். மருத நில உழவர்கள் ஒரு சாரார் உப்பு வாணிகத்தில் ஈடுபட்டனர் என்றும், இவர்கள் நாட்டின் பல பகுதிக்கும் சென்று உப்பை விற்புப் பொருள் தொகுத்திருக்க வேண்டுமென்றும் சங்க இலக்கியம் தரும் குறிப்புக்கள் காட்டுகின்றன. இவர்கள் உப்பை விளைவித்தோராக அன்றி அதனைப் பெற்றுப் பிறர்க்கு தந்தோராகவே இருந்தனர். சிறுகுடிப்பரதவர் உழாது செய்த உப்பினை விற்பனர் உமணர் எனக்கூறும்

கையில் உமணப் பெண் மருத நிலத்தில் உப்பு விற்பாள் என்று பேராசிரியர் முனைவர் தமிழண்ணல் அவர்கள் முடிவு செய்துள்ளார்கள். இக்குறிப்பு இச்செய்யுட்களில் இடம்பெறும் தலைவன் மருத நிலத்தான் என்பதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. எனவே முனைவர் தமிழண்ணல் அவர்களுடைய முடிவு சரியானதேயாகும். எனினும், உமணப்பெண்ணை நெய்தல் திணைக் குரியவளாகக் கருதியமையால் இவர்கள் மருத நிலத்தலைவனுக்கும் நெய்தல் நிலத்தலைவிக்கும் இடையே நடக்கும் திணைக்

அகம் 140ம் செய்யுள் உமணரைப் பரதவரிலிருந்து நன்கு வேறுபடுத்திடக் காணலாம்.

மேற்கண்ட விளக்கத்தினால் அம்மூவனாரின் இரு செய்யுட்களும் நிலம் கடந்த காதலர்களையன்றி, மருதநிலத்தவரான காதலர்களையே காட்டுகின்றன என்று அறியமுடிகிறது. எனவே திணைக் கலப்பு மணம் அற்றைப் புலவர்தம் இலக்கியப்பொருளாக அமையவில்லை என முடிவுசெய்தல் தவறாகாது.

அருவித் திளைப்பு

இன்றைய மின்னணுவலகில் கல்வியின் பரப்பும் வாய்ப்புகளும் பிரமிக்கத்தக்க அளவு விரிந்துகிடக்கின்றன. 'கல்விகரையில்' என்பதை இப்போதுபோல் எப்போதும் எவரும் உணர்ந்திருக்க இயலாது.

பெரும் பேரறிஞர்களின் வகுப்புகளை, உரைகளை அவரவர் அறைக்குள் நினைத்த நேரத்தில் கொண்டுவர முடியும். மெய்ந்நிகர் கல்வி (Virtual Education) முறையில் இடம் கடந்து ஆசிரியருடன் உரையாடக் கூட முடியும்.

மேலைக்கல்வி முறையை இந்தியா உள் வாங்கியபோதே பேரளவு தனியானுமையுடைய குரு, இருவென இருந்து கேட்கும் சீடர் என்கிற நிலையிலிருந்து வேறுபட்டு அமைப்பு (system) மேலோங்கத் தொடங்கி விட்டது.

என்றாலும்,

தனியானுமைகளின் இடம் தமிழ்க்கல்வியுலகில் சொல்வதானால் தெ.பொ.மீ. மாணவர்கள், மு.வ. மாணவர்கள், வ.சுப.மா. மாணவர்கள் என்றெல்லாம் பிற அறிஞருக்கு மாணவராயிருப்பதில் உள்ளார்ந்த பெருமைபேசும் மரபில் தொடரத்தான் செய்கிறது. எடுத்துக்காட்டாக, எம் கல்லூரிக் காலத்தில் பேராசிரியர்கள் அ.தட்சிணாமூர்த்தி, குரு. கோவிந்தராஜன், க.இராமையன் ஆகியோர் முறையே தெ.பொ.மீ., மு.வ., வ.சுப.மா. வழிநிலையினர் என்ற பெருமிகள் கொண்டிருந்தனர் இருக்கின்றனர்.

அந்த வகையில், என்னை ஈர்த்த வேறு சில ஆசிரியர்கள் உண்டெனினும், ஓர் ஆசிரியரை மட்டும் சொல்ல நேர்ந்தால், நான் பேராசிரியர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி ஐயாவின் மாணவன் என்று சொல்லிக் கொள்ளவே விரும்புவேன். கல்லூரிக் காலத்திற்குப் பின்பும் இடையறாமல் தொடர்பு வைத்திருக்கும் ஒரே ஆசிரியர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி ஐயா மட்டுமே.

ஒரு மனிதராக, ஆசிரியராக, அறிஞராக அவரைப் பற்றிப் பதிந்துள்ள சிலவற்றை இங்குப் பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

நெடிய உயரம், கருத்த மேனி, கழுத்தளவுக் குப்பாயம், கம்பீரக் கைவிச்சு நடை, உள்ளத்தின் கனிவும் அறிவின் கூர்மையும் ஒருங்கு காட்டும் முகம்.

அருவியெனக் கொட்டும் பாடவுரையின் ஊடாகப் பாடம் சார்ந்த தேவைகேற்ப இலயிக்கச் செய்யும் கணீர்க்குரல் பாட்டு, இடையிடையே அவ்வவ்போது ஊற்றெடுத்துப் பீறிடும் அறிவுத் தூண்டல் வினாக்கள் என ஆர்வமுள்ள மாணவன் கவனத்தைக் கணமும் சிதறவிடாமல் அவர் வகுப்பு அனைவரையும் திக்குமுக்காடச் செய்யும். நாங்கள் வாய்பிளந்து கேட்போம். கொட்டும் அருவியில் மூச்சுத்திணை நாங்கள் நனைந்து திளைத்துக் கொண்டிருப்போம். அவரே அவ்வப்போது நிறுத்துவார். அந்த நிறுத்தங்களில் நாங்கள் குறுக்கிட்டு ஐயங்களை வினாக்களை எழுப்பலாம். ஒரு மணிநேர வகுப்பில் நான் கைந்து இடை நிறுத்தங்கள் இருக்கும். பத்து மணித்துளி உரைப்பகுதியில் முன்பு சொன்ன ஒன்றை தெளிவு பின்பு கிடைக்கும். எனவே சொல்லி முடிப்பதற்குள் முந்திரிக்கொட்டை வினாக்கள் வேண்டாம் தீர்க்கக்கேட்பிறகும் ஐயமோ வினாவோ இருந்தால் எழுப்புவர்கள் என்பார். இது, அவரது பயிற்றுமுறை.

இலக்கணம், இலக்கியம், தமிழக வரலாறு, தமிழிலக்கிய வரலாறு என எந்தப் பாடமாலும் ஒன்றினொன்று பொருத்தமாகக் கலந்து மிளிரும்.

புதிர்போல் சிலவற்றை முன்வைப்பார் பாடத்தை நடத்தும் போக்கில் அதனை விடுவிப்பார். நாங்கள் அறிவார்ந்த களிப்பில் திளைப்போம். அவர் பாடம் நடத்தும் முறைகளில் இதுவும் ஒன்று.

ஒருமுறை, "பழனிக்கு அந்தப் பேரு ஏன் வந்தது தெரியுமா? நம்ப கொராட்சேரி இருக்கேப்பா, அதுக்கு ஏன் அந்தப்பேரு?" என்றார். எங்கள் பூண்டிக் கல்லூரிக்கு மிக அருகில் (30 கிலோ மீட்டரில்) உள்ள ஊர் அது. மாணவர் சிலர் 'கொறடா' (குதிரைச்சவுக்கு) என்பதனடியாக அமைந்த பெயராகலாம் என்று ஊகித்துக் கூறினர். "சரி பழனி?" என்றார். எல்லோரும் முகமொளிர்ந்து 'பழம் நீ' என்று ஓளவை முருகனிடம் கூறிய தலமாதலின் அது மருவி 'பழநி'யாயிற்று என்றோம். குறுநகையோடு அகநானூற்று முதற்பாட்டை நடத்தத் தொடங்கினார்.

அவர் பயிற்றுமுறை பழகிய எங்களுக்கு ஏதோ தொடர்பிருக்கிறது என்று புரிந்தது. புதிர் எங்கு விடுவிக்கப்படும் என்கிற ஆர்வம் வழக்கம்போல் பாடத்தைச் சற்றும்

இடையூறின்றிக் கேட்கத் தூண்டியது.

பத்தொன்பது அடிப்பாட்டு அது. பாட்டை 7-19 1-7 என்று முன்பின்னாக அடி கூட்டி நடத்த வேண்டும். சான்றோர் செய்யுட்கள் தமிழில் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் எம்மனோர்க்கு அது இன்றும் கூட வேற்று மொழி போலத்தான். ஐயா ஏதோ திரைப்பாடல் போல் அனாயாசமாகப் படித்துணர்வார். அறிஞர்கள் நல்லாசிரியராதல் அரிது என்பதற்கான சான்றை நான் எம் கல்லூரி ஆசிரியர் சிலரிடம் கண்டிருக்கிறேன். மாறாக, அம் சொல் நுண்தேர்ச்சிப் புலமையான ஐயா எமக்கேற்ப எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லவும் வல்லவர். பாட்டின் பொருளோடு செறிவில் மிளிரும் சான்றோர் கவிச்சுவையும் புலப்பட நடத்திக் கொண்டே போனார்.

சான்றோர் செய்யுட்களின் சொற்பொருளை மட்டுமன்றி இலக்கண அமைதியையும் காட்டுவார். அதற்கு முன்பு நடத்தியவற்றையொத்த பகுதிகள் வருமாயின், பெரிதும் விளக்காமல் சுட்டிச் செல்வார். முன்பு நடத்தியதையொத்த பகுதியிலிருந்து மாணவர் சிலர் மீண்டும் மீண்டும் வினா எழுப்பும்போது முகத்தில் சற்றே சினக்குறி காட்டித் தெளிவுபடுத்துவார். அவரது நகைச்சுவைப் புலப்பாடு பெரும்பாலும் பாடம் சார்ந்தே அமையுமாதலின் மாணவர்கள் அடங்கித்தான் பாடம் கேட்பார்கள்.

அவருடைய நகைச்சுவைப் பேச்சுகள் பெரிதும் சொல் விளையாட்டுச் சார்ந்தன

பா. மதிவாணன்

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறை பேராசிரியர். அடிவானம் நோக்கிச் சில அடிகள், தொல்காப்பியம் பால பாடம் ஆகிய இரண்டு கட்டுரைத் தொகுதிகள் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் இனி: இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எனும் தொகை நூலின் இணையாசிரியர்களுள் ஒருவர்.

வாக இருக்கும். 'மதிவாணன் பிழைக்கத் தெரியாதவன்' என்பார் (சுய விளம்பரத்தடை கருதி விளக்காமல் விட்டுவிடுகிறேன்). எள்ளல் மிகமிகக் குறைவே. 'கணமேயும் காத்தலரிது' என்கிற வகையில் வெகுளி வெளிப்படும். பகுதி I தமிழ்ப் பாடத்திற்காகப் பிறதுறைகளுக்கும் போவார். பொதுவாகத் தமிழாசிரியர்களை இளக்காரமாகப் பார்க்கும் பிறதுறை மாணவர்கள் கொஞ்சம் விஞ்சும்போது அவர்களின் நிலையைத் தம் பாடம் நடத்தல் மூலம் உணர்த்துவார். ஐயாவின் ஆங்கிலமும் ஓர் ஆயுதம். அடுத்த வகுப்பிலிருந்தே அவர்கள் இயல்பாக அடங்கிவிடுவார்கள்.

தொங்கலை (Suspense) நீட்டாமல் புதிரை விடுவிக்கும் பகுதிக்கு வந்து விடுகிறேன்.

கும் ஒரே ஊர்;" என்று பகடி செய்து மீரா புனைந்த கவிதையும் புகழ்பெற்றது.

மாறாக, சங்க காலத்திலும் காதல் ஏற்கப்படவில்லை என்பதற்கு இப்பாட்டும் சான்று என்றபோது, நாங்கள் ஐயத்துடன் நோக்கினோம்.

தாய்வழியிலோ தந்தைவழியிலோ உறவற்ற நம் நெஞ்சம் சமூக வழக்கத்திற்கு மாறாகக் கலந்தன என்னும் வியப்பே இதனை இலக்கியமாக்குகிறது என்றார் அவர். மேலும், அலர்தூற்றுதல், இற்செறித்தல், முதலியவை காதலை அனுமதிக்கும் சமூகத்தில் இருக்காது இருக்கவும் தேவையில்லை என விளக்கினார். நாங்கள் வியந்தோம்.

நாங்கள் கருத்திணங்கியது (convince) உணர்ந்தவுடன் சற்றே எங்களை நோக்கிக் குனிந்து கண்களில் தோன்றும் நகைக்குறிப்புடன் "ஊம். இப்படியெல்லாம் பாக்கணும்" என்பார். அவரது குரல் நயத்தையும் குறுநகைக் கண்களையும் எழுத்தில் தரமுடியவில்லையே என்று ஆதங்கமாயிருக்கிறது. இப்படி அவர் அள்ளித் தெளித்த ஆராய்ச்சித் தூண்டல்கள் பலப்பல.

ஐயா, வரலாறு நடத்தும்போது இலக்கியச் சான்றுகளை விழிப்புடன் கையாள்வார். இலக்கியங்களின் புனைவுகளையும், பொருள் காண்பதன் பிறழ்வுகளையும் சுட்டிக் காட்டுவார். கல்வெட்டுகளில் இருப்பதலேயே முற்றுமுழுதான வரலாற்று மெய்மை (fact) என்று எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. கல்லை வெட்டுவித்த அரசனின் சார்பு அதில் இருக்கும். பிற சான்றுகளும் கொண்டு உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்பார்.

மாணவர்களுக்குத் "தமிழக வரலாறும் பண்பாடும்" என்னும் பாடம் நடத்த எடுத்த குறிப்புகள் ஒரு கட்டத்தில் மாணவர்களுக்குதவும் வகையில் அதாவது வினாக்களுக்கான வாய்ப்பினடிப்படையில் ஒரு நூலாக விரிந்தது. 1970களிலேயே அவர் புகழ் பரவக் காரணமானது 'தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும்' என்னும் நூல்தான். ஆனால், அது வெறும் பாடத்துணைக் குறிப்பு (Notes) அன்று.

இலக்கிய மாணவர்களுக்கு வரலாற்றறிவின் அவசியத்தையும் அளவையும் உணர்த்திப் பாடம் நடத்துவார். இளநிலைப் பட்ட அளவில் பெரிதும் தமிழறிஞர்கள் எழுதிய ஏதேனும் ஓரிரு வரலாற்று நூல்களைப் பின்பற்றிப் பாடம் நடத்துவது வழக்கம். ஐயா அவர்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாக அவ்வப்போது வரும் நூல்களைப் படித்துப் புதுப்பித்துக் கொண்டே வருவார். சிறப்பாகக் கல்வெட்டுச் சொற்களை ஆய்ந்தறியும் ஆர்வம் அவரிடமிருந்தது. இலக்கிய இலக்கணம் நடத்தவும் அது துணைபுரிந்தது.

கல்வெட்டிலுள்ள 'கலம்' பற்றி நடத்தும் போது தொல்காப்பியம் ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருளில் ஒன்றாகக் கலம் என்று குறிப்பிடுவதை நினைவூட்டுவார் உரையாசிரியர்களின் எடுத்துக்காட்டுகளைச் சொல்வார். இலக்கணம் நடத்தும்போது கல்வெட்டை நினைவூட்டுவார். இவை ஒன்றையொன்று தெளிவுபடுத்தும்.

அவர் தெ.பொ.மீ. மாணவர். அவரிடம் தெ.பொ.மீ. செல்வாக்கு உண்டு. ஆதார

அருவித் திளைப்பு...

73ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

மும் தருக்கமும் இல்லாமல் பற்றின் காரணமாகக் கூறப்படுவனவற்றை அவர் ஒப்புவதில்லை. ஆனால் கருத்து வேறுபாடிருப்பினும் எல்லாத்தரப்பு அறிஞர்களையும் மதித்துக் குறிப்பிடுவார். எவரையும் எதன்பொருட்டும் எடுத்தெறிந்து பேசியதில்லை. மாற்றுக் கருத்துடையோராயினும் அவர்தம் புலமைநலஞ்சான்ற விவாதங்களை உணர்ச்சிவயப்படாமல் குறிப்பிடுவார்.

தமக்கு உடன்பாடானவற்றை நன்கு கூறுவார். வையாபுரிப்பிள்ளை, தெ.பொ.மீ., கைலாசபதி முதலியோரை அறிமுகப்படுத்திப் பேசியவர் ஐயா அவர்கள்தாம். (நவீன இலக்கியம் சார்ந்து பேசும்போது கைலாசபதி போன்றோரை அறிமுகப்படுத்தியவர் பேராசிரியர் ந. மெய்ப்பொருள்).

வெறும் மேற்கோள்களாக அன்றி அவரவர் நோக்குநிலை, நிலைப்பாடு போன்றவற்றையுங் கூறுவார்.

நான் பயின்ற காலத்தில் ஒருமுறை கல்லூரித் தமிழ்த்துறை நூலகத்திற்குப் பல்கலைக்கழக நல்கைக்குழு (UGC) கணிசமான நிதி நல்கியது. அப்போது உலகளாவிய நிலையிலான தமிழ்சார்ந்த நூல்கள் பலவற்றை வாங்குவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் ஐயா அவர்கள். அவற்றுள் கைலாசபதியின் Tamil Heroic Poetryயின் ஆக்ஸ்ஃபோர்ட் பல்கலைக்கழகப் பதிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது.

நல்கைக்குழு நிதியிலேயே இருபுறமும் கண்ணாடியுள்ள நிலைப்பேழைகள் வாங்கப்பட்டன. நூல்களைப் பார்த்துப் பரவசமுற்றோம். ஆனால் பதிவேட்டில் ஏற்றி மாணவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு மிகத்தாமதமாயிற்று. நாங்கள் “ஐயா கேட்லாக் (Catalogue) தயாராகிவிட்டதா?” என்று ஒருமுறை கேட்டபோது “வேண்டுமானால் நீங்கள் கேட்ட லாக் (lock) கை நான் திறந்துவிடுகிறேன். ஓரிரு புத்தகங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லில் விளையாடிச் சிரித்தார் தரவும் செய்தார்.

படிப்பில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்கள் மேன்மேலும் படிக்கவேண்டியவற்றைச் சொல்லி ஊக்குவிப்பதும், படிப்பில் பின்தங்கியவர்களைப் படிப்படியாக மேலேற்ற வழிகாட்டுவதும் அவர் இயல்பு. படிப்பையோ மதிப்பெண்களையோ சாதி முதலியவற்றையோ வைத்து, மாணவர்களிடம் கொள்ளும் ஈடுபாட்டில் ஏற்றத்தாழ்வு காட்டமாட்டார்.

எம் கல்லூரித்தமிழ் முதுகலைத் தலைவராக வந்த முனைவர் அ.மா. பரிமணம் அவர்கள் பெரும்புலமையர் மிகவும் கண்டிப்பானவர் மிகவும் நேர்மையுடையவர் முறைமை கடைப்பிடிப்பவர்.

அவரது கறாரான அளவுகோல்படி நெறிமுறை, படிப்பு ஆகியவற்றில் தேறிய தமிழ்த்துறை ஆசிரியர்கள் மிகச்சிலரே. அவர்களுள் தலையாயவர் பேராசிரியர் அ. தட்சிணாமூர்த்தி ஐயா அவர்கள் என்பது அவர்களுக்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய அங்கீகாரம். பேராசிரியர் அ.மா.ப.வை உணர்ந்தோர்க்கே இது புலனாகும்.

நான் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து வெளியேறிய பின்னரே, அவர் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இதற்குத் தூண்டித் துணை நின்றவர் எம் பூண்டிக் கல்லூரி ஆங்கிலப் பேராசிரியர் இராமன் அவர்கள் (மொழிபெயர்ப்புக் கென்றே நடந்த Scholar Miscellaneous என்னும் இதழின் ஆசிரியர்).

மொழிபெயர்ப்பின் இயல்புகள் நுட்பங்கள் முதலியன பற்றி விளக்கும் தகுதி எனக்கில்லை என்றாலும் அதன் சிரமங்களை ஓரளவு உணர்ந்தவன் நான். மூலமொழி இலக்குமொழி இரண்டிலும் புலமை வேண்டும் என்பது வெளிப்படல். செய்திகளைவிடவும் மொழிபெயர்ப்பதைவிடவும் புனைகதை மொழிபெயர்ப்பது கடினம். புனைகதைகளைவிடக் கவிதை மொழிபெயர்ப்புக் கடினம். அண்மைக்காலக் கவிதைகளைவிடப் பழந்தமிழ்க் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு மிகக் கடினம்.

பழந்தமிழ்ப்பாக்கள் கவிதைகள் மட்டுமல்ல. அவை வரலாறு, சமூகம், பண்பாடு முதலியவற்றுக்கான தரவுகளை வழங்கும் மூலங்களாகவும் உள்ளன.

தட்சிணாமூர்த்தி ஐயாவின் பழந்தமிழ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள் புலமை மேலோங்கிய மொழிபெயர்ப்புகள். கவித்துவ நயத்தின் பொருட்டுச் சற்றும் துல்லியம் விடுபடுதல் கூடாதென்பது அவர் நிலைப்பாடு.

பழந்தமிழ் நூல்களை அணுகுதல் எளிதன்று. உரைகளைக் கொண்டு தொடங்கிப் பயின்று பயின்று உரைகடந்த சில பொருட்கூறுகளையும் கண்டு தெளிய வேண்டும் புதிய ஆய்வுகளால் நிறுவப்பட்டவற்றைக் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். ‘தொடங்கையில் வருந்தும்படி இருப்பினும் ஊன்றிப் படி’ என்பது சங்கத்த

மிழ் பயிலப் பாரதிதாசன் சொல்லும் வழியாகும்.

சொற்பொருள் மட்டுமன்றி மிகநீண்ட தொடரமைப்பும் புரிதலில் சிக்கலை ஏற்படுத்தும்.

‘ஆடுகள மகன்’ என்பதை ‘Son of dancing field’ என்று சொல்லுக்குச் சொல் மொழி பெயர்த்தோர் உண்டு. நம் காலத் தமிழில் பழந்தமிழிலும் உண்டுதான். மகன் என்பது உறவுமுறைப் பெயர். பழந்தமிழில் முறைப்பெயராகவும் பொதுவான உயர்திணை ஆண்பாற் பெயராகவும் இருந்த தால்தான் தொல்காப்பியர் ‘முறைமை சுட்டா மகனும் மகரும்’ என விதந்து கூறுகிறார் (பெயரியல்). முறைமை சுட்டினால் அவை விரவுப் பெயர் என்கிறார்.

‘ஆடுகளமகன்’ என்பதை ‘ஆட்டன்’ என்கிறது அகநானூறு. (பாடுகின்றவளைப் ‘பாட்டி’ என்னும் வழக்கும் உள்ளது.)

ஒரு சொல்லை, தொடரை உணர்ந்து கொள்ள ஒட்டுமொத்தப் பழந்தமிழ்ப்பாக்களிலும் பயிற்சி வேண்டும்.

சமூக உணர்வும் மொழிபெயர்ப்புக்கு இன்றியமையாதது.

அகநானூற்று முதற்பாட்டின், ‘சிறு காரோடன்’ என்பதை ‘low-born whetstone maker’ என்று மொழிபெயர்த்திருக்கிறார் ஜார்ஜ் ஹார்ட். இது முற்றிலும் பிழை என்றோ, பழந்தமிழ்ச் சொற் பயில்வுக்கு முரணானதென்றோ சொல்ல முடியாது. இத்தொடருக்கு, ‘சிறியனாகிய சாணைக் கல் செய்வோன்’ என்றுதான் ந.மு. வேங்கடசாமிநாட்டாரும் ரா. வேங்கடாசலம் பிள்ளையும் உரை கண்டுள்ளனர். ‘இழி பிறப்பாளன்’ என்னும் தொடர் பழந்தமிழில் இருக்கிறது. ஆனால் தட்சிணாமூர்த்தி ஐயா, Karotan of lowly profession என்று ‘சிறு’ என்னும் அடையைப் பிறப்புக் குறித்ததாக அன்றித் தொழில் குறித்ததாகக் கொள்கிறார். பாட்டில் பிறப்பு விதந்தோ தப்பாத நிலையில் ஐயா சமூக உணர்வுவயப்பட்டுப் பொருள் கொள்கிறார்.

நான் 1984ல் கல்லூரி விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்தேன். அப்பாவைத் தேடி எம் இல்லத்திற்கு வரும் நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள், அறிஞர்கள் முதலியோரிடம் நான் ஆசிரியப் பணி பெற்றதை அப்பா தெரிவிப்பார். அவர்களில் சிலர் இலவச ஆலோசனை நல்கிச் செல்வார்கள். ஒரு மூத்த, கல்லூரிப் பேராசிரியர், தோற்றத்தில் - நடை, உடை, பாவனைகளில் மாற்றம் தேவை என்று சொல்லிப்போனார். மறுநாள் தட்சிணாமூர்த்தி ஐயா அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். நான் முந்தையநாள்

அறிவுரையைச் சொன்னேன். அவர்கள் சிரித்தார்கள். “தோற்றம் சில நிமிடங்கள் தான் மதி! முடிந்தவரை பொறுப்பாகப் பாடத்தை ஆயத்தம் செய்து நடத்து” என்றார்கள்.

அவ்வப்போது எழும் சிலபல ஐயங்களை நான் இன்றளவும் ஐயாவிடம் தான் கேட்பேன் (அரிதாக வேறு சிலரிடமும் கேட்பேன்). எழுப்பும் ஐயத்திற்கான விளக்கம் கூறித் தொடர்புடையவற்றையும் தெளிவுபடுத்துவார். இதனால் வேறுபல ஐயங்கள் அவரைக் கேட்காமலேயே தீர்ந்துவிடும்.

அப்புறம், ஐயா அவர்களோடு தனிப்பட்ட முறையில் உணர்வொன்றி ஒருவரையொருவர் உசாவிடச் செய்து கொண்டிருக்கும் ‘ஆஸ்த்மா’ர்த்தத் தொடர்பையும் குறிப்பிட வேண்டும். குளிக்காமலெனில் ஐயாவிடம் சற்றுத் தயங்கித்தான் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்வேன் சுருக்கமாகப் பேசவேன் முதலில் உடல்நிலை பற்றி உசாவுவேன். ஐயா அவர்களின் துணை வியாரும், செல்வ செல்ல மகரும் அவரின் பேறு. விருந்துபேணலில் குறையிருக்காது. ஆனால், அவர் உடல்நலங்கருதி அவ்வப்போது உரையாடலை அன்போடு குறுக்கிட்டுக் குறுக்கிவிடுவார்கள். நாங்கள் ஐயாவின் நலங்கருதி ஆர்வத்தை அடக்கிக் கொண்டு விடைபெறுவோம். அவர் கோடைக்காலத்தில் என்னிடம் உசாவுவார் (எனக்கு விதிவிலக்காகக் கோடை தான் முச்சிரைப்புக் காலம்).

சிறப்புச்சொற்பொழிவு, கருத்தரங்கு, பயிலரங்கு எதுவாக இருந்தாலும் அவையோரை ஐயா அசத்திவிடுவார். அண்மையில் கல்லூரித்தமிழாசிரியர்களும் ஆங்கில ஆசிரியர்களும் கலந்துகொண்ட பயிலரங்கில் ஐயா உரையாற்றியதைக் கேட்டு ஆங்கில ஆசிரியர் பலரும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றி உசாவித் தேடமுற்பட்ட உற்சாகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நெஞ்சாரக்களித்தேன் ‘எங்க ஐயா’ என்று உரிமையோடு சொல்லிக்கொண்டு, அவர் புகழ் ஒளியில் நானும் இரவல் கொண்டேன்.

தமிழின் தொல்சீர் செவ்விலக்கியங்களைப் பிறமொழியாளரிடமும், அவற்றின் துல்லியம் குன்றாமல் கொண்டு செல்ல ஆடம்பரமின்றி அமைதியாக அரிய ஆக்கப்பணிகள் மேற்கொள்கிற ஒரு தமிழ்ச் சாதனையறிஞரைத் தேடி விருதளித்ததன் மூலம் செம்மொழித் தமிழாய்வு நடுவண் நிறுவனம் பெருமை பெற்றது என்பது என் தனிப்பட்ட கருத்து. நானும் ஐயாவின் மாணவருள் ஒருவன் என்பதை எண்ணிப் பெருமிதங் கொள்கிறேன்.

■ ■ ■

அறிஞர் தட்சிணாமூர்த்தியால்...

71ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...

(இந்த நூலிலிருந்து ஒரு கட்டுரையை மறுபிரசுரம் செய்திருக்கிறோம். பார்க்க பக்கம்: 72)

தமிழியற் சிந்தனைகள் என்னும் நூல் தமிழ் இலக்கியமும் இலக்கணமும் தொடர்பான பல்வேறு தலைப்புகளில் எழுதப்பட்ட ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளின் அரிய தொகுப்பு. இவை இவரெழுதிய குறிப்பிடத் தகுந்த வரலாற்று மற்றும் ஆராய்ச்சி நூல்களாகும். இவர் சங்க இலக்கியங்களான ஐங்குறுநூறு மற்றும் பரிபாடலின் ஒரு பகுதிக்கு பழைய உரையைத் தழுவி எளிய புதிய உரையும் வகுத்துள்ளார். தமிழ் மொழி, இலக்கியம், இலக்கணம், வரலாறு, மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவை தொடர்பான ஏறத்தாழ நூறு ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளைப் படைத்துள்ளார். அவற்றுள் ஐங்குறுநூறு தொகைநூலா?, ஐங்குறுநூற்றின் காலம், சங்க இலக்கியத்தில் திணைக்கலப்பு மணம், சொல்லிசை அள

பெடை, மக்களும் மாக்களும், ஆனும் நீனும், நும்மின் வரலாறு, ஒரேழுத்து ஒரு மொழிகளும் புணர்ச்சி விதிகளும், ஆயர் சொல்லாராய்ச்சி, சங்க இலக்கியத்தில் கல்வெட்டுச்சொற்கள், முத்தரையர் யாவர்?, இலக்கியச் சிந்தனைகள், பட்டினப் பாலை, புறத்திணை இலக்கியம், நாலடியார் பதிப்பு வரலாறு முதலானவை சிறப்பான முடிவுகளைத் தெரிவித்த கட்டுரைகளில் சில.

செவ்வியல் இலக்கியங்கள் அல்லாது இடைக்கால இலக்கியங்களாகிய பெருமாள் திருமொழி, நீதி வெண்பா, அபிராமி அந்தாதி ஆகியவற்றையும், தற்கால இலக்கியங்களான பாரதிதாசனின் சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், புரட்சிக்கவி (Poems of Bharathidasan – A Translation, Vetrichelvi Publishers, Thanjavur, 1990.), கடல்மேல் குமிழிகள் (B, தமிழ்ச்சியின் கத்தி, காதலா கடமையா, இருண்ட வீடு, நல்ல தீர்ப்பு ஆகிய ஏழு படைப்புகளையும், பாரதியாரின் பாரதி அறுபத்தாறு என்னும் நூலையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அ.ச.ஞானசம்பந்தனின் ‘கம்

பன் புதிய பார்வை (Kamban – A New Perspective)’ எனும் நூலை, சாகித்திய அகாதமியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

தமிழக அரசின் பாரதிதாசன் விருது மற்றும் பாரதிதாசன் நூலாசிரியர் சான்றிதழ் விருது (Poems of Bharathidasan), நல்லிசை எட்டும் மொழியாக்க விருது (Kuruntokai – An Anthology of Tamil Poetry), கலைஞர் மு.கருணாநிதி பொற்கிழி விருது, எஸ். ஆர். எம். தமிழ்ப்பேராயம்: ஜி. யு. போப். மொழிபெயர்ப்பு விருது (Pattupattu In English – The Ten Tamil Idylls), கல்கத்தா தமிழ்ச்சங்கம்: சாதனைத் தமிழர் விருது, இராமநாதபுரம் தமிழ்ச் சங்கம்: வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவர் விருது, கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம்: ந. மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் விருது, இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம்: சிறந்த தமிழறிஞர் விருது, தமிழிசைச் சங்கம்: திரு.வி.க.விருது, தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம்: இலக்கிய ஆளுமை விருது மற்றும் பல அமைப்புகளின் சிறப்

பான விருதுகளை இவர் பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

என்பது வயதில் இன்றும் அழைக்கும் பல்கலைக்கழகங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் தமிழமைப்புகளிலும் முடிந்தவரை தவறாமல் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியும் பாடங்கள் எடுத்தும் வருகிறார் மொழிபெயர்ப்புப் பயிற்சிப்பட்டறைகளை நடத்தியும் பங்களித்தும் வருகிறார். தமிழக அரசு, சரசுவதி மகால், சாகித்திய அகாதமி, தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் எனப் பல நிறுவனங்களில் உயர்நிலைக்குழு உறுப்பினராகப் பணியாற்றிவருகிறார்.

அவரது அயரா உழைப்புக்கும், அள்ளிக் கொடுக்கத் தயங்காத இயல்புக்கும் எங்கள் இனிய வாழ்த்துகள்!!

(தகவல்களை என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்ட ஈரநிலா தட்சிணாமூர்த்திக்கு மிக்க நன்றி)

cheran@thaiivedu.com

